

תת"ע 1497/12/14 - מדינת ישראל נגד מר עדו שורצבוים

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1497-12-14 מדינת ישראל נ' שורצבוים
תיק חיצוני: 14210058468
בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות תעבורה חיפה
מאשימה
נגד
מר עדו שורצבוים
נאשם

החלטה בבקשה לביטול פסק דין

1. להלן השתלשלות האירועים בתיק:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא פוליסת ביטוח בת תוקף, עבירות מיום 4.11.14.

בתאריך 7.1.15 ניתן כנגד הנאשם פסק דין בהיעדר התייצבות, ונגזרו עליו 4 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס בסך 1,000 ₪.

בתאריך 26.4.16 התקיים דיון בבקשת הנאשם לביטול פסק הדין ובסופו של יום בוטל גזר הדין בלבד (בהמלצת בית המשפט ובהסכמת הצדדים) וניתן גזר דין חדש ללא קנס.

מיד לאחר מתן גזר הדין (במסגרת פרוטוקול הדיון) עתר הנאשם לבטל את פסק הדין כולו מהטעם שסבר שהיה רשאי לנהוג (נוכח התנהלות השוטף שלא מנע ממנו מלהמשיך ולנהוג) וכן לאור העובדה שהרשעתו גוררת נקודות חובה במשרד הרישוי, דבר המונע ממנו מלקבל רישיון נהיגה. בקשתו של הנאשם נדחתה מהטעם שלא היה בנימוקיו כדי להוות עילה לביטול פסק הדין.

2. כעת מגיש הנאשם בקשה נוספת לביטול פסק הדין בטענה שהדו"ח שנרשם לחובתו זויף ולא נמסר לידיהו במועד ביצוע העבירה. עוד טען כי החתימה על הדו"ח אינה חתימתו. בנוסף חזר על נסיבותיו האישיות.

3. המאשימה מתנגדת לבקשה.

4. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני מחליט לדחות את הבקשה.

5. במהלך הדיון (26.4.16) הנאשם קיבל לידיהו עותק מכתב האישום, עיין בו וטען ארוכות, אך לא העלה כל טענה

הנוגעת ל"זיוף". גם בסופו של הדיון לאחר שניתן גזר הדין הנוסף, עת עתר הנאשם פעם נוספת לביטול פסק הדין לא העלה טענת "זיוף", אף לא ברמז.

6. מנסיבות רישום הדו"ח עולה, כי הנאשם זוהה באמצעות ת.ז. עם תמונה ובאותו מעמד ניתן לנאשם דו"ח נוסף על שימוש בטלפון נייד, כך שאין חולק כי הנאשם נעצר על ידי השוטר במקום ובמועד המפורט בכתב האישום. בנוסף הנאשם מודה כי רישיון נהיגתו לא היה בתוקף (מסיבות שונות הקשורות בהתנכלות מצד הרשויות השונות). מכאן, שעובדת נהיגתו של הנאשם ללא רישיון נהיגה תקף במועד ביצוע העבירות אינה במחלוקת ותואמת את הדו"ח שנרשם לו.

7. מטעוני המבקש מיום 26.4.16 ניתן ללמוד כי עתירתו לביטול פסק הדין קשורה יותר בעונש הפסילה שהוטל עליו וצבירת נקודות חובה ולא בעצם ביצוע העבירות בהן הורשע. טענות שאין בהן כדי להוות עילה לביטול פסק הדין.

8. בנסיבות אלו לא מצאתי ממש בטענת הנאשם לזיוף. כן לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עוות דין באם הרשעתו תיוותר על כנה. בהתאם, אני דוחה את הבקשה.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ג' אייר תשע"ו, 11 מאי 2016, בהעדר הצדדים. /